Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (neljäs jaosto)

27 päivänä syyskuuta 2012 *

Yhteinen maatalouspolitiikka — Yhteinen markkinajärjestely — Sokerin ja isoglukoosin tuottajat — Tuotantomaksujen laskenta — Sellaisen laskentatavan pätevyys, jossa otetaan huomioon fiktiiviset vientituet ilman tukea vietyjen sokerimäärien osalta — Sääntelyn taannehtivuus — Vaihtokurssi — Koron myöntäminen

Yhdistetyissä asioissa C-113/10, C-147/10 ja C-234/10,

joissa on kyse SEUT 267 artiklaan perustuvista ennakkoratkaisupyynnöistä, jotka Finanzgericht Düsseldorf (C-113/10) (Saksa), High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division (C-147/10) (Yhdistynyt kuningaskunta) ja tribunal de grande instance de Nanterre (C-234/10) (Ranska) ovat esittäneet 22.2., 12.3. ja 6.5.2010 tekemillään päätöksillä, jotka ovat saapuneet unionin tuomioistuimeen 2.3., 29.3. ja 12.5.2010, saadakseen ennakkoratkaisun asioissa

Zuckerfabrik Jülich AG (C-113/10)

vastaan

Hauptzollamt Aachen,

British Sugar plc (C-147/10)

vastaan

Rural Payments Agency, an Executive Agency of the Department for Environment, Food & Rural Affairs,

ja

Tereos – Union de coopératives agricoles à capital variable (C-234/10)

vastaan

Directeur général des douanes et droits indirects

ja

Receveur principal des douanes et droits indirects de Gennevilliers,

* Oikeudenkäyntikielet: saksa, englanti ja ranska.

UNIONIN TUOMIOISTUIN (neljäs jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J.-C. Bonichot sekä tuomarit A. Prechal, K. Schiemann, L. Bay Larsen (esittelevä tuomari) ja C. Toader,

julkisasiamies: E. Sharpston,

kirjaaja: hallintovirkamies K. Malacek,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 30.6.2011 pidetyssä istunnossa esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

— Zuckerfabrik Jülich AG, edustajinaan Rechtsanwalt H.-J. Prieß ja Rechtsanwalt B. Sachs,

— British Sugar plc, edustajinaan K. Lasok, QC, ja barrister G. Facenna,

— Tereos – Union de coopératives agricoles à capital variable, edustajanaan avocate N. Coutrelis,

— Saksan hallitus, asiamiehinään T. Henze ja J. Möller,

— Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus, asiamiehinään S. Hathaway ja H. Walker,

— Ranskan hallitus, asiamiehinään G. de Bergues ja B. Cabouat,

— Espanjan hallitus, asiamiehenään F. Díez Moreno,

— Liettuan hallitus, asiamiehinään R. Mackevičienė ja R. Krasuckaitė,

— Itävallan hallitus, asiamiehenään E. Riedl,

— Euroopan komissio, asiamiehinään P. Rossi, B. Schima, D. Bianchi ja K. Banks,

kuultuaan julkisasiamiehen 27.10.2011 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Ennakkoratkaisupyynnöt koskevat pääasiallisesti asetusten (EY) N:o 1762/2003, (EY) N:o 1775/2004, (EY) N:o 1686/2005 ja (EY) N:o 164/2007 oikaisemisesta ja sokerialan tuotantomaksujen vahvistamisesta markkinointivuosiksi 2002/2003, 2003/2004, 2004/2005 ja 2005/2006 3.11.2009 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1193/2009 (EUVL L 321, s. 1) pätevyyttä.

2 Nämä pyynnöt on esitetty asioissa, joissa asianosaisina ovat ensinnäkin Zuckerfabrik Jülich AG (jäljempänä Jülich) ja Hauptzollamt Aachen (Saksa), toiseksi British Sugar plc (jäljempänä British Sugar) ja Rural Payments Agency, Executive Agency of the Department for Environment, Food & Rural Affairs (jäljempänä Rural Payments Agency) sekä kolmanneksi Tereos – Union de coopératives agricoles à capital variable (jäljempänä Tereos) ja directeur général des douanes et droits indirects ja receveur principal des douanes et droits indirects de Gennevilliers (Ranska) ja joissa on kyse joko kaikilta markkinointivuosilta 2002/2003–2005/2006 tai joiltakin niistä maksettujen tuotantomaksujen määristä.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

3 Euroopan yhteisöjen omien varojen järjestelmästä 29.9.2000 tehdyn neuvoston päätöksen 2000/597/EY, Euratom (EYVL L 253, s. 42) 8 artiklan 1 kohdassa säädetään, että jäsenvaltioiden on perittävä sokerialan yhteisen markkinajärjestelyn puitteissa säädettyjen maksujen kaltaiset Euroopan yhteisöjen omat varat kansallisten lakiensa, asetustensa ja hallinnollisten määräystensä mukaisesti, ja nämä lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset on tarvittaessa mukautettava yhteisön sääntelemien edellytysten mukaisesti.

4 Kyseisistä maksuista säädetään samalla tavoin Euroopan yhteisöjen omien varojen järjestelmästä 7.6.2007 tehdyn neuvoston päätöksen 2007/436/EY, Euratom (EUVL L 163, s. 17) 8 artiklan 1 kohdassa, ja kyseisellä direktiivillä on sen 10 artiklassa säädetyn mukaisesti kumottu päätös 2000/597 1.1.2007 lähtien.

5 Sokerialan yhteisestä markkinajärjestelystä 19.6.2001 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1260/2001 (EYVL L 178, s. 1; jäljempänä perusasetus), joka kumottiin sokerialan yhteisestä markkinajärjestelystä 20.2.2006 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 318/2006 (EUVL L 58, s. 1), säädettiin muun muassa järjestelmästä, jonka mukaan sokeriala rahoittaa itseään tuotantomaksuilla.

6 Perusasetuksen johdanto-osan 11 perustelukappaleen mukaan sokerialan yhteinen markkinajärjestely perustui yhtäältä periaatteeseen, jonka mukaan tuottajilla on kunakin markkinointivuonna täysi taloudellinen vastuu sisäisen kulutuksen ylittävien kiintiöön kuuluvien yhteisön tuotantoylijäämien kaupaksi saattamisesta aiheutuvista tappioista, ja toisaalta kullekin yritykselle myönnettyjen tuotantokiintiöiden mukaisesti eriytettyjen hinta- ja myyntitakuiden järjestelmään.

7 Kyseisen asetuksen johdanto-osan 13 perustelukappaleen mukaan taloudellisen vastuun periaate taattiin tuottajien osuudesta muodostuvalla perustuotantomaksulla, jota sovellettiin kaikkeen A- ja B-sokerin tuotantoon mutta joka rajoitettiin kahteen prosenttiin valkoisen sokerin interventiohinnasta, ja B-maksulla, jota perittiin B-sokerin tuotannosta mutta joka voi olla enintään 37,5 prosenttia viimeksi mainitusta hinnasta. Alan itserahoitustavoitetta ei voitu lähtökohtaisesti saavuttaa näitä prosenttirajoja käyttäen markkinointivuosittain, joten oli säädettävä lisämaksun kantamisesta.

8 Kyseisen asetuksen johdanto-osan 14 perustelukappaleessa todettiin seuraavaa:

”Kunkin yrityksen lisämaksu on vahvistettava erityisesti samanarvoisen kohtelun varmistamiseksi ottaen huomioon sen osuus kyseisen markkinointivuoden tuotantomaksuista saatavista tuloista. Tätä varten on syytä määrittää koko yhteisössä sovellettava kerroin, joka edustaa samana markkinointivuonna toisaalta todetun kokonaistappion ja toisaalta kyseisistä tuotantomaksuista saatavien kokonaistulojen välistä suhdetta. Lisäksi olisi säädettävä edellytykset, jotka koskevat sokerijuurikkaan ja -ruo’on myyjien osallistumista kyseisen markkinointivuoden kattamatta jääneen tappion poistamiseen.”

9 Perusasetuksen 15 artiklassa säädettiin maksujen laskennasta seuraavaa:

”1. Ennen kunkin markkinointivuoden päättymistä todetaan

a) A- ja B-sokerin, A- ja B-isoglukoosin sekä A- ja B-inuliinisiirapin ennakoitava määrä, joka on tuotettu kuluvan markkinointivuoden lukuun;

b) sokerin, isoglukoosin ja inuliinisiirapin ennakoitava määrä, joka on myyty yhteisön sisäiseen kulutukseen kuluvana markkinointivuonna;

c) vietävä ylijäämä, joka saadaan vähentämällä a alakohdassa tarkoitetusta määrästä b alakohdassa tarkoitettu määrä;

d) ennakoitu keskimääräinen tappio tai ennakoidut keskimääräiset tulot sokeritonnilta kuluvana markkinointivuonna toteutettavien vientisitoumusten osalta.

Keskimääräinen tappio tai keskimääräiset tulot vastaavat tukien kokonaismäärän ja maksujen kokonaismäärän erotuksen suhdetta kyseisten vientisitoumusten kokonaistonnimäärään;

e) ennakoitu kokonaistappio tai ennakoidut kokonaistulot kertomalla c alakohdassa tarkoitettu ylijäämä d alakohdassa tarkoitetulla keskimääräisellä tappiolla tai keskimääräisillä tuloilla.

2. Rajoittamatta 10 artiklan 3–6 kohdan soveltamista ennen markkinointivuoden 2005/2006 päättymistä todetaan kumulatiivisesti markkinointivuosien 2001/2002–2005/2006 osalta

a) vietävä ylijäämä, joka vahvistetaan toisaalta A- ja B-sokerin, A- ja B-isoglukoosin ja A- ja B-inuliinisiirapin lopullisen tuotannon ja toisaalta yhteisön sisäiseen kulutukseen myydyn sokerin, isoglukoosin ja inuliinisiirapin lopullisen määrän perusteella;

b) kyseisten vientisitoumusten kokonaismäärästä johtuva keskimääräinen tappio tai keskimääräiset tulot sokeritonnilta laskettuna 1 kohdan d alakohdan toisessa alakohdassa tarkoitetun laskusäännön mukaisesti;

c) kokonaistappio tai kokonaistulot kertomalla a alakohdassa tarkoitettu ylijäämä b alakohdassa tarkoitetulla keskimääräisellä tappiolla tai keskimääräisillä tuloilla;

d) perittyjen perustuotantomaksujen ja B-maksujen yhteismäärä.

Edellä 1 kohdan e alakohdassa tarkoitettua ennakoitua kokonaistappiota tai ennakoituja kokonaistuloja tarkistetaan c ja d alakohdassa tarkoitettujen toteamisten erotuksen perusteella.

– –

8. Jäljempänä 42 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen vahvistetaan yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta ja erityisesti

— perittävien maksujen määrä

– –”

10 Yhteisöjen tuomioistuimen yhdistetyissä asioissa C-5/06 ja C-23/06-C-36/06, Zuckerfabrik Jülich ym., 8.5.2008 antaman tuomion (Kok., s. I-3231) ja yhdistetyissä asioissa C-175/07–C-184/07, SAFBA, 6.10.2008 antaman määräyksen jälkeen Euroopan komissio antoi asetuksen N:o 1193/2009, jolla se oikaisi tuotantomaksumäärien vahvistamisesta markkinointivuodeksi 2002/2003 sokerialalle 7.10.2003 annettua komission asetusta (EY) N:o 1762/2003 (EUVL L 254, s. 4), sokerialan tuotantomaksumäärien vahvistamisesta markkinointivuodeksi 2003/2004 14.10.2004 annettua komission asetusta (EY) N:o 1775/2004 (EUVL L 316, s. 64) sekä tuotantomaksujen ja lisämaksun kertoimen vahvistamisesta sokerialalla markkinointivuodeksi 2004/2005 14.10.2005 annettua komission asetusta (EY) N:o 1686/2005 (EUVL L 271, s. 12), jotka yhteisöjen tuomioistuin oli todennut pätemättömiksi, samoin kuin sokerialan tuotantomaksumäärien vahvistamisesta markkinointivuodeksi 2005/2006 19.2.2007 annettua komission asetusta (EY) N:o 164/2007 (EUVL L 51, s. 17), joka sekin perustui yhteisöjen tuomioistuimen markkinointivuosien 2002/2003, 2003/2004 ja 2004/2005 osalta pätemättömäksi toteamaan menetelmään. Komissio vahvisti näin uudelleen taannehtivin vaikutuksin sokerialan tuotantomaksumäärät markkinointivuosiksi 2002/2003–2005/2006.

11 Asetuksen N:o 1193/2009 johdanto-osan 5 ja 6 perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:

”(5) Tuomioistuin totesi yhdistetyissä asioissa C-5/06 ja C-23/06–C-36/06 8 päivänä toukokuuta 2006 antamassaan tuomiossa, että sokerialan tuotantomaksumäärien ja lisämaksukertoimen vahvistamisesta markkinointivuodeksi 2001/2002 15 päivänä lokakuuta 2002 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1837/2002 [(EYVL L 278, s. 13)] tutkiminen ei ollut tuonut esiin sellaisia seikkoja, jotka voisivat vaikuttaa asetuksen pätevyyteen. Tuotantomaksujen vahvistamiseksi kyseisenä vuonna komissio laskee keskimääräisen tappion jalostettuna viedyn sokerin kokonaismäärien perusteella riippumatta siitä, ovatko määrät vientitukikelpoisia vai eivät.

(6) Sen vuoksi on aiheellista, että komissio vahvistaa tuotantomaksut ja tarvittaessa myös kertoimen lisämaksua varten käyttäen samaa laskentamenetelmää kuin markkinointivuonna 2001/2002.”

12 Asetuksen N:o 1193/2009 1–4 artiklassa vahvistetaan sokerialan tuotantomaksumäärät markkinointivuosille 2002/2003–2005/2006.

13 Asetuksen N:o 1193/2009 3 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Korvataan asetuksen (EY) N:o 1686/2005 1 ja 2 artikla seuraavasti:

’– –

2 artikla

Markkinointivuodeksi 2004/2005 [perus]asetuksen 16 artiklan 2 kohdassa säädetyksi kertoimeksi vahvistetaan 0,25466 Tšekille, Latvialle, Liettualle, Unkarille, Puolalle, Slovenialle ja Slovakialle ja 0,14911 muille jäsenvaltioille.’”

14 Asetuksen N:o 1193/2009 6 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

Asetuksen 1 artiklaa sovelletaan 8 päivästä lokakuuta 2003.

Asetuksen 2 artiklaa sovelletaan 15 päivästä lokakuuta 2004.

Asetuksen 3 artiklaa sovelletaan 18 päivästä lokakuuta 2005.

Asetuksen 4 artiklaa sovelletaan 23 päivästä helmikuuta 2007.”

15 Unionin yleinen tuomioistuin on asiassa T-4/06, Puola vastaan komissio, 29.9.2011 antamassaan tuomiossa päättänyt seuraavaa:

”– – komission asetuksen (EY) N:o 1686/2005 2 artikla, sellaisena kuin se on muutettuna – – asetuksen (EY) N:o 1193/2009 3 artiklalla, kumotaan.”

Pääasiat ja ennakkoratkaisukysymykset

Asia C-113/10

16 Jülich on sokerintuotantoyritys.

17 Hauptzollamt Aachen (Aachenin päätullikamari) vaati Jülichiä 21.10.2003, 26.10.2005 ja 21.2.2007 tekemillään päätöksillä maksamaan markkinointivuosiin 2002/2003, 2004/2005 ja 2005/2006 liittyneet maksut. Näiden kolmen markkinointivuoden osalta Hauptzollamt Aachen käytti perustana kolmea komission asetusta, toisin sanoen markkinointivuoden 2002/2003 osalta asetusta N:o 1762/2003, markkinointivuoden 2004/2005 osalta asetusta N:o 1686/2005 ja markkinointivuoden 2005/2006 osalta asetusta N:o 164/2007.

18 Jülich, joka kiisti näille markkinointivuosille vahvistetut tuotantomaksut, riitautti 26.10.2005 tehdyn päätöksen ja vaati 21.10.2003 ja 21.2.2007 tehtyjen päätösten muuttamista. Se väitti, että asetukset N:o 1762/2003, N:o 1686/2005 ja N:o 164/2007 olivat pätemättömiä, koska komissio oli määrittänyt maksukannat virheellisesti.

19 Hauptzollamt Aachen määritti 28. ja 29.12.2009 tekemissään päätöksissä asetuksen N:o 1193/2009 perusteella niiden tuotantomaksujen määrät, jotka Jülichin oli maksettava markkinointivuosilta 2002/2003, 2004/2005 ja 2005/2006.

20 Jülich valitti näistä päätöksistä Finanzgericht Düsseldorfiin sillä perusteella, että asetus N:o 1193/2009 oli pätemätön.

21 Siltä osin kuin komissio on maksukantoja muuttaessaan laskenut vientisitoumusten kokonaismäärien lisäksi uudelleen myös pääasiassa kyseessä olevien markkinointivuosien vientitukien kokonaismäärän ottamalla huomioon fiktiiviset tuet viennille, jolle ei makseta tukea, kansallinen tuomioistuin epäilee, ettei tällainen muuttaminen sovellu yhteen taannehtivuuskieltoa koskevan unionin oikeuden periaatteen kanssa, koska sillä sen mukaan mennään edellä mainituissa yhdistetyissä asioissa Zuckerfabrik Jülich ym. asetettuja edellytyksiä pidemmälle ja koska sitä sovelletaan jo päättyneisiin markkinointivuosiin.

22 Finanzgericht Düsseldorf on päättänyt 2.3.2010 tekemällään päätöksellä lykätä asian käsittelyä ja esittää unionin tuomioistuimelle seuraavan ennakkoratkaisukysymyksen:

”Onko – – asetus – – N:o 1193/2009 – – pätevä?”

Asia C-147/10

23 Sokerituotteiden valmistaja British Sugar on vaatinut tuomioistuimessa, että sille korvattaisiin sen Rural Payments Agencylle markkinointivuosilta 2002/2003–2005/2006 sokerintuotantomaksuina liikaa maksamat määrät korkoineen.

24 Tukeutuen edellä mainituissa yhdistetyissä asioissa Zuckerfabrik Jülich ym. annetusta tuomiosta esittämäänsä tulkintaan British Sugar on laskenut, että markkinointivuosilta 2002/2003–2005/2006 liikaa maksettu määrä on noin 12 531 000 euroa ennen korkoja.

25 Rural Payments Agency väittää, että British Sugarille maksettavan liikaa perityn maksun oikeudellinen laskentakaava on sittemmin annettu asetuksella N:o 1193/2009 ja että tuo asetus sitoo asianomaisia osapuolia ja kansallista tuomioistuinta. Se väittää, että British Sugarille kyseisen asetuksen mukaisesti maksettava määrä on 366 590,79 Englannin puntaa (GBP) ja ettei sille ole maksettava tämän enempää.

26 British Sugarin mukaan asetus N:o 1193/2009 on pätemätön varsinkin siitä syystä, että siinä on sama perustavanlaatuinen virhe, joka johti yhteisöjen tuomioistuimen katsomaan, että asetukset N:o 1762/2003, N:o 1775/2004 ja N:o 1686/2005 olivat pätemättömiä. Siinä omaksuttu laskentamenetelmä ja etenkin perusasetuksen 15 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitetun ”ennakoidun keskimääräisen tappion sokeritonnilta” laskenta perustuvat sellaisiin oletettuihin

tappioihin, jotka liittyvät fiktiivisesti saatavilla oleviin vientitukiin, joita ei koskaan ole tosiasiallisesti maksettu. Asetuksella N:o 1193/2009 kasvatetaan näin keinotekoisesti perusasetuksen 15 artiklan 1 kohdan e alakohdassa tarkoitettua kokonaistappiota.

27 Komissiolla ei myöskään ollut perusasetuksen perusteella toimivaltaa antaa asetusta N:o 1193/2009 muun muassa siitä syystä, että perusasetus, joka oli kumottu, ei ollut enää ollut voimassa uutta asetusta annettaessa. Koska perusasetukseen perustuvaa toimivaltaa ei ollut, toimivalta tuotantomaksujen määrien vahvistamisessa kuuluu SEUT 43 artiklan nojalla neuvostolle.

28 Toiseksi asetus N:o 1193/2009 on British Sugarin mukaan pätemätön myös siltä osin kuin siinä edellytetään muiden kuin euromääräisten maksujen maksamista liikaa perittyä maksua alun perin laskettaessa voimassa olleen eikä korvausajankohdan vaihtokurssin mukaan.

29 Rural Payments Agency väittää, että koska asetuksella N:o 1193/2009 näytetään seurattavan asetuksessa N:o 1837/2002, jonka tutkiminen ei ollut tuonut esiin sellaisia seikkoja, jotka olisivat voineet vaikuttaa sen pätevyyteen, säädettyä järjestelmää, voidaan ajatella, että unionin tuomioistuin on hiljaisesti hyväksynyt siinä vahvistetun menetelmäkokonaisuuden.

30 Asianmukaisena vaihtokurssina (euro/GBP) on pidettävä sokerin alkuperäisten tuotantomaksujen määrittämishetkellä voimassa ollutta kurssia.

31 Rural Payments Agency toteaa lopuksi, ettei British Sugarille pitäisi myöntää korkoa siltä liikaa perittyjä maksuja korvattaessa. Jos liikaa maksetut summat korvataan kyseiselle yritykselle, komission olisi maksettava yhtä suuri korvaus Rural Payments Agencylle yhteisön omia varoja koskevan järjestelmän mukaisesti. Vaikka unionin lainsäädännössä ei olekaan sellaista omiin varoihin liittyvää oikeudellista perustaa, joka sallisi jäsenvaltioiden perivän komissiolta tällaiseen korvaukseen liittyvän koron, Rural Payments Agency katsoo, että samaa periaatetta sovelletaan mihin tahansa British Sugarille suoritettavaan korvaukseen.

32 Näin ollen High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division on päättänyt lykätä asian käsittelyä ja esittää unionin tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

”1) Onko asetus [N:o 1193/2009] pätemätön, kun otetaan huomioon [edellä mainituissa yhdistetyissä asioissa Zuckerfabrik Jülich ym. annettu] tuomio ja [edellä mainituissa yhdistetyissä asioissa SAFBA annettu] määräys?

2) Onko [asetus N:o 1193/2009] muilta osin pätemätön, kun otetaan huomioon sen antamisen oikeusperusta eli [perusasetus]?

3) Onko valuutanvaihtokurssi ja muuntopäivä, joita sovelletaan laskettaessa markkinointivuosilta 2002/2003, 2003/2004, 2004/2005 ja 2005/2006 liikaa maksetuista sokerintuotantomaksuista maksettavia korvauksia, Euroopan unionin lainsäädännössä määritettävä seikka? Jos näin on, onko [asetuksen N:o 1193/2009] 6 artiklaa tulkittava siten, että korvausten maksamiseen on sovellettava vaihtokurssia, joka oli voimassa silloin, kun liikaa maksettu tuotantomaksu alun perin laskettiin? Jos vastaus on myöntävä, onko [asetuksen N:o 1193/2009] 6 artikla pätevä?

4) Korkoa koskevat kysymykset:

[a]) Onko [unionin] lainsäädännön vastaista, että kantajan asemassa oleva henkilö perii korkoa pätemättömän komission asetuksen vuoksi liikaa maksetuista määristä kansalliselta viranomaiselta, jolla on valtuudet periä tuotantomaksuja, kun kyseinen kansallinen viranomainen ei voi periä komissiolta korkoa vastaavista summista, jotka komission on palautettava sille?

[b]) Jos vastaus [neljännen kysymyksen a kohtaan] on myöntävä, estääkö omia varoja koskeva [unionin] lainsäädäntö [(päätös 2000/597 – – ja sen täytäntöönpanoasetus (EY) N:o 1150/2000] sen, että tuotantomaksujen perimisestä vastaava kansallinen viranomainen perii komissiolta korkoa sille palautettavista määristä nyt käsiteltävän asian olosuhteissa?

[c]) Jos vastaus [neljännen kysymyksen a kohtaan] on kieltävä, estääkö [unionin] lainsäädäntö sen, että kansallinen tuomioistuin tai viranomainen käyttää mahdollista harkintavaltaansa päättääkseen olla tällaisessa tilanteessa myöntämättä korkoa, kun se määrää maksettavaksi korvauksen kantajan asemassa olevalle henkilölle?”

Asia C-234/10

33 Sokerintuottaja Tereos, joka katsoi, että siltä oli markkinointivuodelta 2004/2005 peritty liikaa maksuja asetuksen N:o 1686/2005 nojalla, vaati 2.5.2007 Receveur des douanes et droits indirects de Gennevilliersiltä liikaa maksetun määrän osittaista korvaamista. Koska Tereosin vaatimukseen ei vastattu, se nosti kanteen tribunal de grande instance de Nanterressa ja väitti, että asetus N:o 1686/2005 oli pätemätön, sekä vaati liikaa perityn määrän, joksi arvioitiin 11 600 782 euroa, korvaamista.

34 Asetuksen N:o 1193/2009 antamisen jälkeen Tereos pyysi kansallista tuomioistuinta ennen asian ratkaisemista muun muassa esittämään unionin tuomioistuimelle ennakkoratkaisukysymyksiä asetuksen N:o 1193/2009 pätevyydestä perusasetuksen 15 artiklaan nähden ja määräämään, että sille korvattaisiin 11 600 782 euron suuruinen määrä laillisine korkoineen.

35 Kansallisen tuomioistuimen mukaan on selvää, ettei komissio ollut asetuksessa N:o 1193/2009 laskenut tuotantomaksua uudelleen soveltamalla täsmällisesti perusasetuksen 15 artiklaan perustuvaa laskentamenetelmää sellaisena kuin yhteisöjen tuomioistuin oli sitä tulkinnut edellä mainituissa yhdistetyissä asioissa Zuckerfabrik Jülich ym. vaan se oli käyttänyt markkinointivuoden 2001/2002 osalta sovellettua menetelmää, koska yhteisöjen tuomioistuin oli todennut, ettei asetuksen N:o 1837/2002 tutkimisessa ollut tullut esiin sellaisia seikkoja, jotka olisivat voineet vaikuttaa sen pätevyyteen.

36 Tribunal de grande instance de Nanterre on näin ollen päättänyt lykätä asian käsittelyä ja esittää unionin tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

”1) Onko [perusasetuksen] 15 artiklan 1 kohdan d alakohtaa tulkittava siten, että keskimääräistä tappiota laskettaessa todellisten kustannusten kokonaismäärä on kaikkien vietyjen sokeriluokkien osalta jaettava vietyjen määrien kokonaismäärällä riippumatta siitä, onko näille määrille tosiasiallisesti maksettu vientitukea vai ei?

2) Onko asetus N:o 1193/2009 pätemätön [perusasetuksen] 15 artiklaan nähden siltä osin kuin riidanalaisessa asetuksessa vahvistettu sokerin tuotantomaksu lasketaan keskimääräisen tappion perusteella ja tämän tappion laskennassa jalostettuina tuotteina viedyn sokerin osalta näitä tuotteita koskevan vientituen yksikkömäärä kerrotaan viedyillä kokonaismäärillä, joihin luetaan ilman vientitukea viedyt määrät, eikä tosiasiallisia kustannuksia jaeta joko vientituen avulla tai ilman sitä vietyjen määrien kokonaismäärällä?”

Asioiden C-113/10, C-147/10 ja C-234/10 yhdistäminen

37 Koska asiat C-113/10, C-147/10 ja C-234/10 ovat asiasisällöltään samanlaisia, ne on unionin tuomioistuimen neljännen jaoston puheenjohtajan 15.4.2011 antamalla määräyksellä yhdistetty suullista käsittelyä ja tuomion antamista varten.

Ennakkoratkaisukysymysten tarkastelu

Asiassa C-113/10 esitetty ainoa kysymys, asiassa C-147/10 esitetty ensimmäinen kysymys ja asiassa C-234/10 esitetyt kaksi kysymystä

38 Näillä kysymyksillä, jotka on syytä tutkia yhdessä, kansalliset tuomioistuimet kysyvät pääasiallisesti, onko komission asetuksella N:o 1193/2009 käyttöön ottama, sokeritonnilta määritettävää keskimääräistä tappiota koskeva laskentamenetelmä, joka liittyy kuluvana markkinointivuonna toteutettaviin vientisitoumuksiin (jäljempänä keskimääräinen tappio), perusasetuksen mukainen, sellaisena kuin viimeksi mainittua asetusta on tulkittu edellä mainituissa yhdistetyissä asioissa Zuckerfabrik Jülich ym. annetussa tuomiossa ja edellä mainituissa yhdistetyissä asioissa SAFBA annetussa määräyksessä.

39 Perusasetuksen 15 artiklan 1 kohdan d alakohdan mukaan keskimääräinen tappio vastaa tukien kokonaismäärän ja maksujen kokonaismäärän erotuksen suhdetta kuluvana markkinointivuonna toteutettavien vientisitoumusten kokonaistonnimäärään. Mainitun asetuksen 15 artiklan 1 kohdan e alakohdan mukaan ennakoitu kokonaistappio lasketaan kertomalla vietävä ylijäämä keskimääräisellä tappiolla.

40 On kiistatonta, että asetusta N:o 1193/2009 valmisteltaessa käytetty keskimääräisen tappion laskentamenetelmä eroaa kahdessa kohdassa asetuksia N:o 1762/2003, N:o 1775/2004, N:o 1686/2005 ja 164/2007 valmisteltaessa käytetystä menetelmästä.

41 ”Vientisitoumusten kokonaistonnimäärä”, joka perusasetuksen 15 artiklan 1 kohdan d alakohdan mukaan on sen murtoluvun, jonka avulla keskimääräinen tappio lasketaan, nimittäjä sisältää vastedes kaikki vientisitoumukset, myös ne, joille ei ole saatu vientitukea. Tämä keskimääräisen tappion laskentatavan muutos on, kuten kaikki huomautuksia esittäneet osapuolet muuten ovat myöntäneet, kyseisen asetuksen 15 artiklan 1 kohdan d alakohdan mukainen, sellaisena kuin yhteisöjen tuomioistuin on sitä tulkinnut etenkin edellä mainituissa yhdistetyissä asioissa Zuckerfabrik Jülich ym. antamassaan tuomiossa.

42 Toisaalta jalostettuihin tuotteisiin sisältyvälle sokerille myönnettyjen ”tukien kokonaismäärä”, joka perusasetuksen 15 artiklan 1 kohdan d alakohdan mukaan on sen murtoluvun, jonka avulla keskimääräinen tappio lasketaan, osoittajan osa on kolmivaiheisen toimenpiteen tulos. Kyseistä sokeriluokkaa varten annettujen vientisitoumusten kokonaismäärä jaetaan ensinnäkin 12:lla, ja kukin tämän kokonaismäärän murto-osista kohdistetaan tietylle markkinointivuoden kuukaudelle. Toiseksi näin saatu luku kerrotaan kunkin kuukauden osalta sen keskimääräisen tuen määrällä, joka tämäntyyppiselle viennille kyseisen kuukauden aikana voidaan maksaa. Kolmanneksi kaikkien kuukausikohtaisten kertolaskujen tulokset lasketaan yhteen, jotta saadaan vientitukien kokonaismäärä koko markkinointivuodelta.

43 Komissio korostaa, että kyseistä keskimääräisen tappion laskentamenetelmää on jo käytetty ennenkin ja etenkin asetuksessa N:o 1837/2002. Komission mukaan yhteisöjen tuomioistuin on hyväksynyt tämän menetelmän edellä mainituissa yhdistetyissä asioissa Zuckerfabrik Jülich ym. antamassaan tuomiossa, jossa yhteisöjen tuomioistuin sen mukaan päätti, ettei asetuksen N:o 1837/2002 tutkiminen ollut tuonut esiin sellaisia seikkoja, jotka olisivat voineet vaikuttaa sen pätevyyteen.

44 Näitä perusteluja ei voida hyväksyä.

45 Yhteisöjen tuomioistuin ratkaisi nimittäin edellä mainituissa yhdistetyissä asioissa Zuckerfabrik Jülich ym. antamassaan tuomiossa asetuksen N:o 1837/2002 pätevyyden vain vaadituin osin vastatakseen sille esitettyihin kysymyksiin ja ottaen huomioon sille esitetyt perustelut. Tuon tuomion 61 ja 63 kohdasta ilmenee tarkemmin ottaen, että yhteisöjen tuomioistuin lausui menetelmästä, jota komissio oli

käyttänyt laskeakseen vientisitoumusten kokonaistonnimäärän, ja ettei se lausunut kaikista keskimääräisen tappion laskentaan liittyvistä osatekijöistä. Kuten julkisasiamies on ratkaisuehdotuksensa 83 kohdassa todennut, yhteisöjen tuomioistuin ei tuolloin tutkinut kaavaa, jota oli käytetty laskettaessa vientitukien kokonaismäärää ja joka on otettu asetukseen N:o 1193/2009. Tämä uusi kysymys on siis syytä tutkia, jotta voitaisiin päättää, onko viimeksi mainittu asetus perusasetuksen 15 artiklan 1 kohdan d alakohdan mukainen.

46 Tässä yhteydessä on tärkeää muistuttaa, että perusasetuksella pyritään ottamaan käyttöön ylijäämien kaupaksi saattamisesta aiheutuvien kustannusten itserahoitusjärjestelmä, jolla varmistetaan oikeudenmukaisesti mutta tehokkaasti, että tuottajat vastaavat itse kokonaan näistä kustannuksista (em. yhdistetyt asiat Zuckerfabrik Jülich ym., tuomion 44 kohta). Omaksuttu laskentamenetelmä ei näin ollen saa käytännössä johtaa siihen, että kokonaistappio vahvistetaan etukäteen suuremmaksi kuin yhteisön tuotantoylijäämän kaupaksi saattamista koskevaan vientitukeen liittyvät menot (em. yhdistetyt asiat Zuckerfabrik Jülich ym., tuomion 60 kohta).

47 Perusasetuksen 15 artiklan 1 kohdan e alakohdasta ilmenee lisäksi, että kokonaistappio lasketaan kertomalla vietävä ylijäämä keskimääräisellä tappiolla. Keskimääräisen tappion yliarviointi johtaa tästä syystä vääjäämättä kokonaistappion yliarviointiin.

48 Laskentamenetelmä, jota komissio käytti määrittäessään asetuksessa N:o 1193/2009 säädetyt sokerialan tuotantomaksujen määrät, ei perustu niiden vientitukien määrän huomioon ottamiseen, jotka on maksettu sen varmistamiseksi, että vientisitoumusten kohteena olevat, jalostettuihin tuotteisiin sisältyvät sokerimäärät saatetaan kaupaksi. Laskentamenetelmässä kaikille näille määrille annetaan teoreettinen tukimäärä, joka perustuu komission mahdollisen tuen tosiasiallisesta maksamisesta ja sen todellisesta määrästä riippumatta säännöllisiä väliajoin vahvistamien määrien keskiarvoon.

49 Koska – kuten asiakirja-aineistosta ja etenkin maatalouden yhteisen markkinajärjestelyn hallintokomitean eri asiakirjoista ilmenee – merkittävä osa jalostettuihin tuotteisiin sisältyvästä sokerista viedään ilman, että maksettavissa olevia vientitukia koskaan maksettaisiin, kyseisellä laskentamenetelmällä lisätään keinotekoisesti vientitukien kokonaismäärää. Luku, joka komission mukaan vastaa vientitukien kokonaismäärää, ei enää ole suorassa yhteydessä kustannuksiin, joita sokeriylijäämien kaupaksi saattamisesta aiheutuu Euroopan unionin budjetille.

50 On tärkeää muistuttaa, että vientitukien kokonaismäärä on sen murtoluvun, jonka avulla keskimääräinen tappio lasketaan, osoittajan osa. Kyseisen osoittajan suurentaminen johtaa myös vääjäämättä keskimääräisen tappion ja siis kokonaistappion yliarviointiin, ja sillä rikotaan näin perusasetuksen 15 artiklan 1 kohtaa.

51 Komissio väittää myös, että sen on pakko käyttää kyseistä laskentamenetelmää, jotta se voisi noudattaa kyseisellä asetuksella käyttöön otetun järjestelmän ennakoivaa luonnetta.

52 Tämä perustelu ei kuitenkaan voi menestyä. Edellä tämän tuomion 49 kohdassa esitetyistä syistä menetelmää, jolla vientisitoumusten kuukausikohtainen kokonaismäärä kerrotaan kyseisen kuukauden aikana maksettavissa olevalla keskimääräisellä vientitukimäärällä, ei voida pitää sellaisena keinona, jolla voitaisiin ennakoida niiden vientitukien todennäköistä määrää, jotka jalostettuihin tuotteisiin sisältyvälle sokerille tullaan maksamaan.

53 Näin ollen on niin, että koska komission toimeenpanemalla järjestelmällä käytännössä päädytään siihen, että kokonaistappio vahvistetaan a priori suuremmaksi kuin tukiin liittyvien menojen määrä, sillä mennään perusasetuksessa tavoiteltuja päämääriä ja erityisesti edellä tämän tuomion 46 kohdassa mieliin palautettua yhteisön tuotantoylijäämien kaupaksi saattamiseen liittyvien kustannusten oikeudenmukaista rahoittamista pidemmälle.

54 Kun otetaan huomioon edellä todettu, asiassa C-113/10 esitettyyn ainoaan kysymykseen, asiassa C-147/10 esitettyyn ensimmäiseen kysymykseen ja asiassa C-234/10 esitettyihin kahteen kysymykseen on vastattava siten, että asetuksen N:o 1193/2009 säännökset, lukuun ottamatta sen 3 artiklan säännöksiä, jotka ovat jo kumoutuneet sen vaikutuksesta, että unionin yleinen tuomioistuin kumosi edellä mainitussa asiassa Puola vastaan komissio antamallaan tuomiolla asetuksen N:o 1686/2005 2 artiklan, ovat pätemättömiä.

Asiassa C-147/10 esitetty toinen kysymys

55 Kun otetaan huomioon asiassa C-113/10 esitettyyn ainoaan kysymykseen, asiassa C-147/10 esitettyyn ensimmäiseen kysymykseen ja asiassa C-234/10 esitettyihin kahteen kysymykseen annettu vastaus, asiassa C-147/10 esitettyyn toiseen kysymykseen ei ole syytä vastata.

Asiassa C-147/10 esitetty kolmas kysymys

56 Kansallinen tuomioistuin kysyy asiassa C-147/10 esittämällään kolmannella kysymyksellä pääasiallisesti, onko vaihtokurssi, jota sovelletaan laskettaessa liikaa maksetuista sokerialan tuotantomaksuista maksettavia korvauksia, määritettävä unionin lainsäädännössä ja onko asetuksen N:o 1193/2009 6 artiklaa tulkittava siten, että on sovellettava vaihtokurssia, joka oli voimassa silloin, kun näiden maksujen määrä alun perin vahvistettiin.

57 Edellä tämän tuomion 54 kohdassa pätemättömäksi julistetusta asetuksen N:o 1193/2009 6 artiklasta on joka tapauksessa todettava, että siinä rajoitutaan määrittämään ajankohta, jona kyseinen asetus tulee voimaan, sekä ajankohdat, joista lukien kyseisen artiklan 1–4 artiklaa sovelletaan, eikä sillä tästä syystä voida katsoa määrättävän sitä ajankohtaa, joka on otettava huomioon määritettäessä markkinointivuosilta 2002/2003, 2003/2004 ja 2005/2006 liikaa maksetuista sokerialan tuotantomaksuista maksettaviin palautuksiin sovellettavaa vaihtokurssia.

58 Koska jäsenvaltioiden on päätöksen 2000/597 ja päätöksen 2007/436 8 artiklan 1 kohdan perusteella perittävä kyseiset maksut kansallisten lakiensa, asetustensa ja hallinnollisten määräystensä mukaisesti, jotka tarvittaessa on mukautettava unionin oikeuden edellytyksiin, unionin lukuun kannettujen määrien palauttamista koskevat oikeusriidat kuuluvat valtionsisäisten tuomioistuinten toimivaltaan, ja niiden on ratkaistava ne sekä muotoseikkojen että aineellisten kysymysten osalta kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti siltä osin kuin unionin oikeudessa ei tästä toisin säädetä tai määrätä (asia 26/74, Roquette frères v. komissio, tuomio 21.5.1976, Kok., s. 677, 11 kohta ja asia 130/79, Express Dairy Foods, tuomio 12.6.1980, Kok., s. 1887, Kok. Ep. V, s. 235, 11 kohta).

59 On ilmennyt, ettei missään unionin oikeuden säännöksessä anneta sääntöjä, jotka liittyisivät sokerialan tuotantomaksuina perusteettomasti kannettujen maksujen palautuksen laskennassa sovellettavaan vaihtokurssiin.

60 Koska alaa koskevia unionin oikeuden säännöksiä ei ole, kansallisten viranomaisten ja erityisesti kansallisten tuomioistuinten asiana on pätemättömiksi julistettujen unionin asetusten nojalla perusteettomasti kannettuja maksuja palautettaessa ratkaista kaikki kyseiseen palauttamiseen liittyvät kysymykset, kuten koron maksaminen, soveltaen tällöin korkokannan ja sen ajankohdan osalta, josta alkaen korot on laskettava, omia valtionsisäisiä sääntöjään (ks. vastaavasti em. asia Express Dairy Foods, tuomion 14 ja 17 kohta).

61 Koska unioni ei ole antanut tästä lainsäädäntöä, kunkin jäsenvaltion tehtävänä on sisäisessä oikeusjärjestyksessään säätää tällaisen koron maksamista koskevista edellytyksistä, muun muassa tällaisen koron korkokannasta ja laskentatavasta (yksinkertainen korko vai koronkorko). Edellytysten on oltava vastaavuusperiaatteen ja tehokkuusperiaatteen mukaisia, toisin sanoen ne eivät saa olla

epäedullisempia kuin samankaltaisia kansalliseen oikeuteen perustuvia vaatimuksia koskevat edellytykset eikä niillä saada tehdä unionin oikeusjärjestyksessä annettujen oikeuksien käyttämistä käytännössä mahdottomaksi (asia C-591/10, Littlewoods Retail ym., tuomio 19.7.2012, 27 kohta).

62 Sama koskee sokerialan liikaa maksettujen tuotantomaksujen palautuksiin sovellettavaa vaihtokurssia, joka on siis lähtökohtaisesti määritettävä asianomaisen jäsenvaltion sisäisessä oikeusjärjestyksessä.

63 Kun otetaan huomioon edellä todettu, asiassa C-147/10 esitettyyn kolmanteen kysymykseen on vastattava siten, että koska tätä seikkaa koskevia unionin oikeuden säännöksiä ei ole, asianomaisen jäsenvaltion on kansallisessa oikeudessaan määritettävä liikaa maksetuista sokerialan tuotantomaksuista maksettavien korvausten laskennassa sovellettava vaihtokurssi.

Asiassa C-147/10 esitetty neljäs kysymys

64 Kansallinen tuomioistuin kysyy asiassa C-147/10 esittämällään neljännellä kysymyksellä pääasiallisesti, onko unionin oikeus esteenä sille, että summille, jotka on perusteettomasti maksettu pätemättömässä asetuksessa vahvistettuina sokerialan tuotantomaksuina, maksetaan korkoa tilanteessa, jossa asianomainen jäsenvaltio ei voi vaatia vastaavaa korkoa unionin omista varoista, ja jos kysymykseen vastataan kieltävästi, sallitaanko unionin oikeudessa se, että kansallinen tuomioistuin tai kansallinen viranomainen kieltäytyy myöntämästä korkoa sille sisäisessä oikeusjärjestyksessä myönnetyn harkintavallan perusteella.

65 Kun jäsenvaltio on kantanut maksuja unionin oikeuden vastaisesti, yksityisillä on oikeus palautukseen sekä aiheettomasti kannetusta maksusta että tälle jäsenvaltiolle maksetuista tai sen pidättämistä rahamääristä, jotka ovat suorassa yhteydessä tähän maksuun. Tähän kuuluvat myös menetykset, jotka aiheutuvat siitä, että rahamäärät eivät olleet käytettävissä sen vuoksi, että maksu vaadittiin maksettavaksi ennenaikaisesti (ks. yhdistetyt asiat C-397/98 ja C-410/98, Metallgesellschaft ym., tuomio 8.3.2001, Kok., s. I-1727, 87–89 kohta; asia C-446/04, Test Claimants in the FII Group Litigation, tuomio 12.12.2006, Kok., s. I-11753, 205 kohta ja em. asia Littlewoods Retail ym., tuomion 25 kohta).

66 Kyseisestä oikeuskäytännöstä ilmenee, että periaate, jonka mukaan jäsenvaltioilla on velvollisuus palauttaa unionin oikeuden vastaisesti kannettujen maksujen määrät korkoineen, perustuu unionin oikeuteen (ks. em. asia Littlewoods Retail ym., tuomion 26 kohta).

67 Riippumatta siitä, voiko jäsenvaltio vaatia korkoa unionin omista varoista, mitä tässä asiassa ei ole tarpeen ratkaista, yksityisillä, joilla on oikeus saada korvaus summista, jotka on perusteettomasti maksettu pätemättömässä asetuksessa vahvistettuina sokerialan tuotantomaksuina, on näin oikeus saada niille myös korkoa.

68 Menettelyä, jossa kansallinen tuomioistuin harkintavaltaansa käyttäessään kieltäytyy myöntämästä korkoa jäsenvaltion pätemättömän asetuksen nojalla kantamille määrille, ei näin ollen voida hyväksyä sillä perusteella, että kyseinen jäsenvaltio ei voi vaatia vastaavaa korkoa unionin omista varoista.

69 Asiassa C-147/10 esitettyyn neljänteen kysymykseen on näin ollen vastattava siten, että yksityisillä, joilla on oikeus saada korvaus summista, jotka on perusteettomasti maksettu pätemättömässä asetuksessa vahvistettuina sokerialan tuotantomaksuina, on unionin oikeuden perusteella oikeus saada niille myös korkoa. Kansallinen tuomioistuin ei voi harkintavaltaansa käyttäessään kieltäytyä myöntämästä korkoa jäsenvaltion pätemättömän asetuksen nojalla kantamille määrille sillä perusteella, että kyseinen jäsenvaltio ei voisi vaatia vastaavaa korkoa unionin omista varoista.

Oikeudenkäyntikulut

70 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely unionin tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä yhteisöjen tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (neljäs jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

1) **Asetusten (EY) N:o 1762/2003, (EY) N:o 1775/2004, (EY) N:o 1686/2005 ja (EY) N:o 164/2007 oikaisemisesta ja sokerialan tuotantomaksujen vahvistamisesta markkinointivuosiksi 2002/2003, 2003/2004, 2004/2005 ja 2005/2006 3.11.2009 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1193/2009 säännökset, lukuun ottamatta sen 3 artiklan säännöksiä, jotka ovat jo kumoutuneet sen vaikutuksesta, että unionin yleinen tuomioistuin kumosi edellä mainitussa asiassa T-4/06, Puola vastaan komissio, 29.9.2011 antamallaan tuomiolla tuotantomaksujen ja lisämaksun kertoimen vahvistamisesta sokerialalla markkinointivuodeksi 2004/2005 14.10.2005 annetun komission asetuksen N:o 1686/2005 2 artiklan, ovat pätemättömiä.**

2) **Koska tätä seikkaa koskevia unionin oikeuden säännöksiä ei ole, asianomaisen jäsenvaltion on kansallisessa oikeudessaan määritettävä liikaa maksetuista sokerialan tuotantomaksuista maksettavien korvausten laskennassa sovellettava vaihtokurssi.**

3) **Yksityisillä, joilla on oikeus saada korvaus summista, jotka on perusteettomasti maksettu pätemättömässä asetuksessa vahvistettuina sokerialan tuotantomaksuina, on unionin oikeuden perusteella oikeus saada niille myös korkoa. Kansallinen tuomioistuin ei voi harkintavaltaansa käyttäessään kieltäytyä myöntämästä korkoa jäsenvaltion pätemättömän asetuksen nojalla kantamille määrille sillä perusteella, että kyseinen jäsenvaltio ei voisi vaatia vastaavaa korkoa Euroopan unionin omista varoista.**

Allekirjoitukset